

**BURMISTRZ
MIASTA I GMINY KÓRNIK**

pl. Niepodległości 1
62-035 Kórnik

Wezwanie o usunięcia naruszenia prawa

W związku z planowaną budową przydomowej oczyszczalni ścieków na mojej nieruchomości położonej w miejscowości Mościenica, wnoszę o pilne, w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku, usunięcie § 3 ustęp 6 pkt 6-7 pkt 3 uchwały z dnia 27 maja 2015 roku nr IX / 94 / 2015 RADY MIEJSKIEJ W KÓRNIKU w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla miejscowości Mościenica w zakresie działek 120/56, 120/59, 120/60 i cz. dz. 120/41, gm. Kórnik.

W przedmiotowej uchwale w § 3 ust. 6 „W zakresie zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej ustala się:

- pkt 6) odprowadzanie ścieków bytowych i komunalnych do sieci kanalizacji sanitarnej, z dopuszczeniem stosowania szczelnych zbiorników bezodpływowych do czasu jej powstania;
- 7) zakaz lokalizacji przydomowych oczyszczalni ścieków”

Zapis ten jest sprzeczny z przepisami aktów prawnych wyższej rangi. Zapis ten narusza art. 5 ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 3 ust. 1 i 2 pkt 2b ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (t.j. Dz.U.2024.399 t.j.; dalej: "u.u.c.p.g."), w brzmieniu: Art. 5. [Obowiązek utrzymania czystości i porządku] 2, przyłączenie nieruchomości do istniejącej sieci kanalizacyjnej lub, w przypadku gdy budowa sieci kanalizacyjnej jest technicznie lub ekonomicznie nieuzasadniona, wyposażenie nieruchomości w zbiornik bezodpływowy nieczystości ciekłych lub w przydomową oczyszczalnię ścieków bytowych, spełniające wymagania określone w przepisach odrębnych; przyłączenie nieruchomości do sieci kanalizacyjnej nie jest obowiązkowe, jeżeli nieruchomość jest wyposażona w przydomową oczyszczalnię ścieków spełniającą wymagania określone w przepisach odrębnych;

Zapisy zawarte w § 3 ustęp 6 pkt 6-7 pkt 3 uchwały z dnia 27 maja 2015 roku nr IX / 94 / 2015 RADY MIEJSKIEJ W KÓRNIKU w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla miejscowości Mościenica w zakresie działek 120/56,

120/59, 120/60 i cz. dz. 120/41, gm. Kórnik mają charakter pod ustawowy, ponieważ zostały zawarte w akcie normatywnym o najniższej randze w konstytucyjnym katalogu źródeł prawa powszechnie obowiązującego. Należy zauważyć, że pierwszeństwo w przypadku kolizji z przepisem o wyższej randze (np. z ustawą albo z rozporządzeniem), zastosowanie będzie musiał znaleźć ten przepis, który ma wyższą pozycję (lex superior derogat legi inferiori). Jest to bowiem reguła kolizyjna, która rozstrzyga wyłącznie to, który przepis ma zostać zastosowany w sytuacji kolizji dwóch wykluczających się przepisów.

W sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla miejscowości Mościenica uchwalonego w dniu 28 kwietnia 2010 uchwałą nr LIII/530/2010 wydał wyrok WSA w Poznaniu w dniu 16 maja 2024 sygnatura akt II SA/Po 790/23. Wyrok jest prawomocny. Wojewódzki Sąd Administracyjny w wyroku stwierdził, że

§ 12 ust. 3 uchwały nr LIII/530/2010, lokalny prawodawca ustanowił zakaz odprowadzania ścieków do wód i do ziemi, a w tym zakaz budowy indywidualnych oczyszczalni ścieków.

„Przepis § 12 ust. 3 uchwały nr LIII/530/2010 wprowadza jednak zakaz budowy takiej oczyszczalni. Nie sposób uznać, aby taki przepis prawa był zgodny z przepisami, które mają wyższą rangę w konstytucyjnej hierarchii źródeł prawa. To zaś oznacza, że przepis aktu normatywnego pod ustawowego nie może wyłączyć nakazu prawnego określonego w akcie normatywnym, jakim jest ustawa. Taki sposób stanowienia prawa pod ustawowego jest niedopuszczalny niezależnie od tego, jaka motywacja przyświecała Radzie. Sąd nie może zaakceptować argumentacji, że aksjologicznym podbudowaniem dla zakwestionowanego przepisu była potrzeba ochrony jeziora przylegającego do wsi Mościenica i Radzie) działanie na podstawie i w granicach prawa. To oznacza również zakaz modyfikowania aktem normatywnym o niższej randze materii już uregulowanej w ustawie”

Uchwała z dnia 27 maja 2015 roku nr IX / 94 / 2015 RADY MIEJSKIEJ W KÓRNIKU w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla miejscowości Mościenica w zakresie działek 120/56, 120/59, 120/60 i cz. dz. 120/41, gm. Kórnik jest tylko zmianą uchwały z dnia 28 kwietnia 2010 nr LIII/530/2010 w części planu i nie powinna zawierać zapisów niezgodnych z prawem.

W załączeniu wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego z dnia 16 maja 2024 sygnatura akt II SA/Po 790/23. Wyrok jest prawomocny.

Podpisany elektronicznie przez

Szanowni Radni
Radni Miasta i Gminy IX kadencji

W związku z planowaną budową przydomowej oczyszczalni ścieków na mojej nieruchomości położonej w miejscowości Mościenica, wezwałam w dniu 18-10-2024 Burmistrza Miasta i Gminy, w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku, o usunięcie § 3 ustęp 6 pkt 6-7 pkt 3 uchwały z dnia 27 maja 2015 roku nr IX / 94 / 2015 RADY MIEJSKIEJ W KÓRNIKU w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla miejscowości Mościenica w zakresie działek 120/56, 120/59, 120/60 i cz. dz. 120/41, gm. Kórnik z powodu niezgodności z prawem.

W dniu 16-05-2024 Wojewódzki Sąd Administracyjny sygnatura akt II SA/Po 790/23 wydał wyrok, w którym stwierdził nieważność § 12 ust. 1, 2 i 3 uchwały z dnia 28 kwietnia 2010 r., nr

LIII/530/2010 w przedmiocie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego

Uchwała z dnia 27 maja 2015 roku nr IX / 94 / 2015 RADY MIEJSKIEJ W KÓRNIKU w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla miejscowości Mościenica w zakresie działek 120/56, 120/59, 120/60 i cz. dz. 120/41, gm. Kórnik jest tylko częściową zmianą uchwały z dnia 28 kwietnia 2010 r., nr LIII/530/2010 w przedmiocie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego

W § 3 ustęp 6 pkt 6-7 pkt 3 uchwały z dnia 27 maja 2015 roku RADY MIEJSKIEJ W KÓRNIKU cytuję poniżej

„ 6) odprowadzanie ścieków bytowych i komunalnych do sieci kanalizacji sanitarnej, z dopuszczeniem stosowania szczelnych zbiorników bezodpływowych do czasu jej powstania;

7) zakaz lokalizacji przydomowych oczyszczalni ścieków;”

nadal istnieje zapis niezgodny z prawem.

Jak w swoim wyroku WSA stwierdził „ Przepis § 12 ust. 3 uchwały nr LIII/530/2010 wprowadza jednak zakaz budowy takiej oczyszczalni. Nie sposób uznać, aby taki przepis prawa był zgodny z przepisami, które mają wyższą rangę w konstytucyjnej hierarchii źródeł prawa. To zaś oznacza, że przepis aktu normatywnego podustawowego nie może wyłączyć nakazu

prawnego określonego w akcie normatywnym, jakim jest ustawa. Taki sposób stanowienia prawa podustawowego **jest niedopuszczalny** niezależnie od tego, jaka motywacja przyświecała Radzie. Sąd nie może zaakceptować argumentacji, że aksjologicznym podbudowaniem dla zakwestionowanego przepisu była potrzeba ochrony jeziora przylegającego do wsi Mościenica” **Rada Miasta i gminy Kórnik w stanowionych uchwałach nie ma prawa stanowić przepisów niezgodnych z prawem o wyższej randze.** Wnoszę do Rady o kontrolę wykonania wyroku WSA z dnia 16-05-2024 sygnatura akt II SA/Po 790/23. (wyrok w załączeniu)

Z tego co mi wiadomo, do dnia dzisiejszego nie wykonano wyroku WSA i nie dokonano usunięcia zapisów o stwierdzonej nieważności z uchwały z dnia 28 kwietnia 2010 r., nr LIII/530/2010 w przedmiocie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego oraz z uchwały z dnia 27 maja 2015 roku nr IX / 94 / 2015 RADY MIEJSKIEJ W KÓRNIKU w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla miejscowości Mościenica w zakresie działek 120/56, 120/59, 120/60 i cz. dz. 120/41, gm. Kórnik jest tylko częściową zmianą uchwały z dnia 28 kwietnia 2010 r., nr LIII/530/2010 w przedmiocie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

W dniu 22 października 2022 roku wezwałam Burmistrza Miasta i Gminy Kórnik do usunięcia naruszenia prawa z uchwały z dnia 28 kwietnia 2010 r., nr LIII/530/2010 w przedmiocie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w zakresie zakazu budowy przydomowych oczyszczalni. Rada Miasta i Gminy Kórnik odrzuciła moje wezwanie w uchwale z dnia 26 października 2022 nr XLIX/714/2022 . W uzasadnieniu do tej uchwały powołano się na fakty, które są niezgodne ze stanem faktycznym i wprowadzają w błąd. Po pierwsze uchwała nr LIII/530/2010 nigdy nie była przedmiotem postępowania nadzorczego ze strony Wojewody Wielkopolskiego a napisano, że była . Takie twierdzenie wprowadza w błąd.

Po drugie twierdzenie, że wieś Mościenica leży na terenie Obszaru Chronionego Krajobrazu , utworzonego dla ochrony Zlewni Kórnicko- Zaniemyskich w oraz zasięgu Głównego Zbiornika Wód Podziemnych GZWP nr 144 – objętego reżimem wysokiej ochrony OWO. jest niezgodne z stanem faktycznym. Sam Organ podejmuje uchwałę Nr LX/635/2006 RADY MIEJSKIEJ W KÓRNIKU z dnia 27 września 2006 r. uchylającą uchwałę w sprawie wyznaczenia Obszaru Chronionego Krajobrazu na terenie Gminy Kórnik jak również Wojewoda Wielkopolski, w oparciu o nowe przepisy prawa wodnego, nie ustanowił, w drodze rozporządzenia, obszaru ochronnego dla Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 144 Dolina Kopalna Wielkopolska.

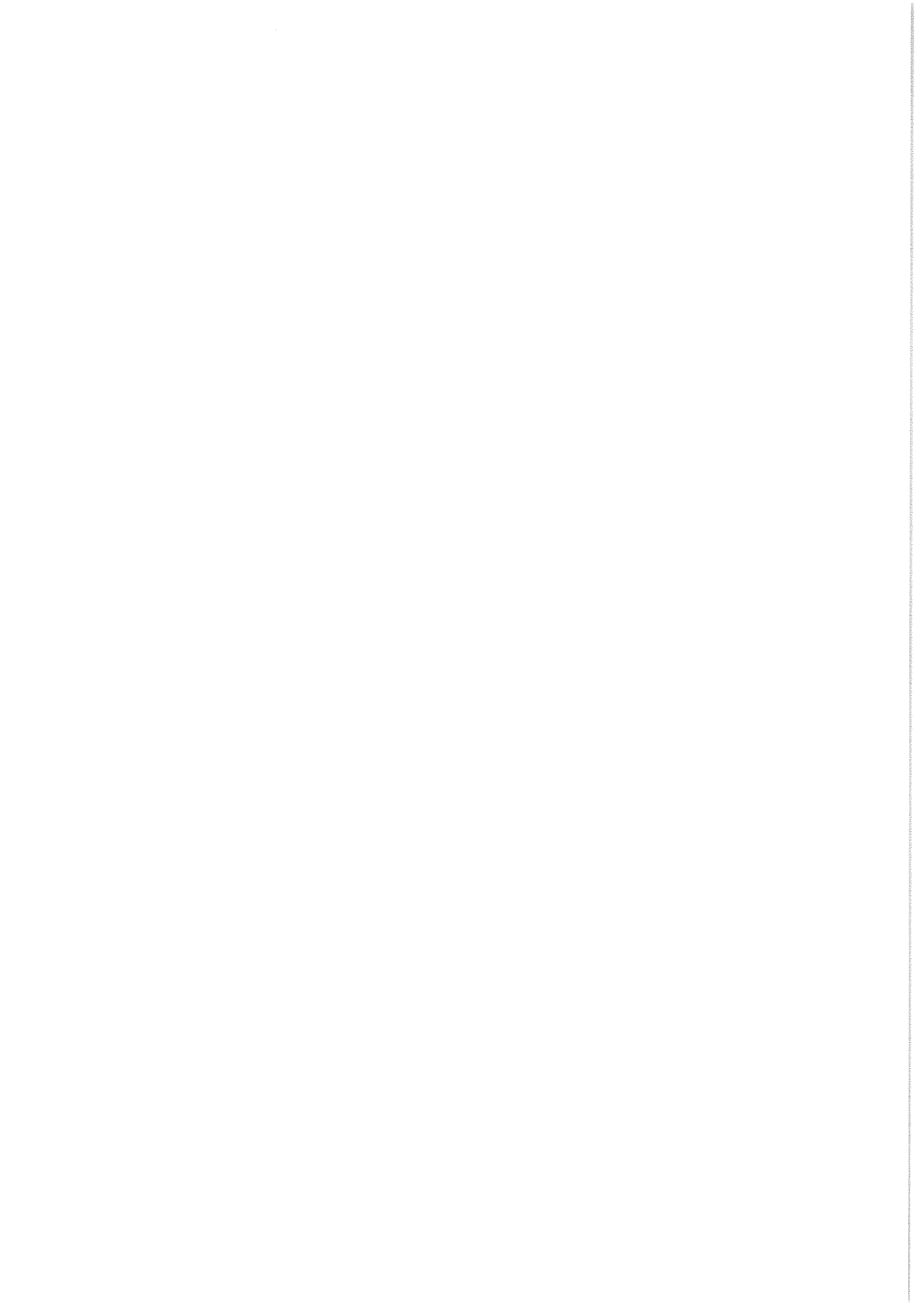
Po trzecie twierdzenie, że we wsi Mościenica nad jeziorem Skrzyneckim Dużym jest wyznaczone kąpielisko jest niezgodne z stanem faktycznym. W wykazie kąpielisk i miejsc okazjonalnie wykorzystywanych do kąpieli na terenie miasta Poznania oraz powiatu poznańskiego nie istnieje kąpielisko ani miejsce okazjonalnie wykorzystywane do kąpieli w wsi Mościenica. Informacja pozyskana z gov.pl

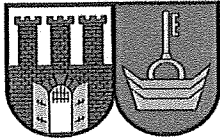
Szanowna Rado wnoszę o pilne podjęcie uchwał w zakresie usunięcia zapisów z cytowanych uchwał ze względu na stwierdzenie ich nieważności.

Jeszcze taka sugestia, czy każdy mieszkaniec naszej gminy musi wnosić skargi do WSA na zapisy niezgodne z prawem w uchwałach stanowiących prawo miejscowe. Gmina ponosi koszty przegranych spraw z naszego budżetu.

Czy wprowadzanie w błąd mieszkańców jak również radnych jest działaniem zgodnym z prawem? Urząd Miasta i gminy Kórnik przygotowuje uchwały i ich uzasadnienia wprowadzające w błąd nie tylko mieszkańców ale również Radnych. (uzasadnienie wraz z uchwałą z dnia 26 października 2022 w załączeniu)

Podpisany elektronicznie przez

Rada Miasta i Gminy Kórnik
ul. Rynek 1, 62-035 Kórnik, tel. 0-61 8170-411 wew.8
radamiejska@kornik.pl , radamiejska2@kornik.pl

Signature-Not
Verified
Dokument
podpisany przez
Bernadetta Piasecka
Data: 2022.11.03
14:18:13 CET

SE.BRM.1510.7.2022

Kórnik, 2022-11-02

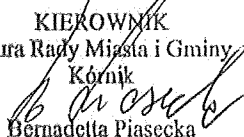
Pani

przekazane przez ePuap

W załączeniu przekazuję uchwałę Rady Miasta i Gminy Kórnik stanowiącą odpowiedź na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa w związku z uchwałą nr LIII/530/2010 Rady Miejskiej w Kórniku z dnia 28 kwietnia 2010 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla miejscowości Mościenica

Uchwała dostępna również na stronie internetowej: prawomiejskowe.pl (Miasto i Gmina Kórnik)

z poważaniem

KIEROWNIK
Biura Rady Miasta i Gminy
Kórnik

Bernadetta Piasecka

KLAUZULA INFORMACYJNA DOTYCZĄCA PRZETWARZANIA DANYCH OSOBOWYCH – DOSTĘP DO INFORMACJI PUBLICZNEJ

Zgodnie z art. 13 ust. 1 i 2 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych osobowych, Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016), zwanego dalej RODO informuję, że:

- 1) Administratorem Państwa danych osobowych jest: Miasto i Gmina Kórnik, pl. Niepodległości 1, 62 -035 Kórnik, reprezentowana przez Burmistrza Miasta i Gminy Kórnik.
- 2) Inspektorem Ochrony Danych w Urzędzie Miasta i Gminy Kórnik jest Pani Agnieszka Lewicka – Bachman, e - mail: abi@umig.kornik.pl
- 3) Państwa dane osobowe przetwarzane będą w celu wypełniania obowiązku prawnego ciążącego na Administratorze w związku z realizowaniem zadań przez Urząd Miasta i Gminy Kórnik na podstawie art. 6 ust. 1 lit. c RODO oraz ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej.
- 4) W związku z przetwarzaniem danych osobowych w celach wskazanych w pkt. 3 Państwa dane osobowe mogą być udostępniane organom władzy publicznej oraz podmiotom wykonującym zadania publiczne lub działającym na zlecenie organów władzy publicznej, w zakresie i w celach, które wynikają z przepisów prawa np. policja, sąd, prokuratura.
- 5) Państwa dane osobowe będą przechowywane przez okres 5 lat, zgodnie z Rozporządzeniem Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 stycznia 2011 r. w sprawie instrukcji kancelaryjnej, jednolitych rzeczowych wykazów akt oraz instrukcji w sprawie organizacji i zakresu działania archiwów zakładowych.
- 6) Posiadacie Państwo prawo dostępu do treści swoich danych, prawo ich sprostowania oraz prawo do ograniczenia przetwarzania.
- 7) Państwa dane osobowe nie będą przekazywane do państwa trzeciego/organizacji międzynarodowej.
- 8) Przy przetwarzaniu danych osobowych nie będzie używane zautomatyzowane podejmowanie decyzji, ani profilowanie.
- 9) Posiadacie Państwo prawo wniesienia skargi do Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa, w przypadku gdy Państwa dane osobowe przetwarzane są niezgodnie z przepisami RODO.
- 10) Podanie danych osobowych może być obowiązkowe, ale niezbędne w celu rozpatrzenia wniosku i udzielenia odpowiedzi na wniosek.

UCHWAŁA NR XLIX/714/2022
RADY MIASTA I GMINY KÓRNIK
z dnia 26 października 2022 r.

w sprawie rozpatrzenia wezwania do usunięcia naruszenia prawa w uchwale w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w miejscowości Mościenica, gm. Kórnik

Na podstawie art.18 ust. 1, w związku z art. 101 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2022 r., poz. 558, 583, 1005, 1079 i 1561), w związku z art. 17 ust. 2 ustawy z dnia 7 kwietnia 2017 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2017 r., poz. 935) Rada Miasta i Gminy Kórnik uchwala, co następuje:

§ 1. Postanawia się o nieuwzględnieniu wezwania z dnia 2 października 2022 r., do usunięcia naruszenia prawa w związku z uchwałą nr LIII/530/2010 Rady Miejskiej w Kórniku z dnia 28 kwietnia 2010 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla miejscowości Mościenica, gm. Kórnik z przyczyn wskazanych w uzasadnieniu do niniejszej uchwały.

§ 2. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Miasta i Gminy Kórnik do przekazania uchwały osobie wzywającej do usunięcia naruszenia prawa.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady
Miasta i Gminy Kórnik
Adam Lewandowski

UZASADNIENIE
do uchwały nr XLIX/714/2022
Rady Miasta i Gminy Kórnik
z dnia 26 października 2022 r.

w sprawie rozpatrzenia wezwania do usunięcia naruszenia prawa w uchwale w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla miejscowości Mościenica, gm. Kórnik.

W związku z planowaną budową przydomowej oczyszczalni ścieków na nieruchomości położonej w miejscowości Mościenica, pismem z dnia 2 października 2022 r. wzywająca złożyła na adresata Miasto i Gminę Kórnik wniosek o pilne, w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku, usunięcie w § 12 pkt 3 uchwały nr LIII/530/2010 Rady Miejskiej w Kórniku z dnia 28 kwietnia 2010 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla miejscowości Mościenica, gm. Kórnik zapisu „§ 12.3. Zakazuje się odprowadzania ścieków do wód i do ziemi, a w tym budowy indywidualnych oczyszczalni ścieków”. Dalej w piśmie zarzuciła, że kwestionowany zapis uchwały jest sprzeczny z przepisami aktów prawnych wyższej rangi, gdyż narusza art. 5 ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 3 ust. 1 i 2 pkt 2b ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach., w brzmieniu:

Art. 5.2) przyłączenie nieruchomości do istniejącej sieci kanalizacyjnej lub, w przypadku gdy budowa sieci kanalizacyjnej jest technicznie lub ekonomicznie nieuzasadniona, wyposażenie nieruchomości w zbiornik bezodpływowy nieczystości ciekłych lub w przydomową oczyszczalnię ścieków bytowych, spełniające wymagania określone w przepisach odrębnych; przyłączenie nieruchomości do sieci kanalizacyjnej nie jest obowiązkowe, jeżeli nieruchomość jest wyposażona w przydomową oczyszczalnię ścieków spełniającą wymagania określone w przepisach odrębnych.;

W piśmie zawarta też była argumentacja faktyczna z której wynikało, że zapewnienia o budowie sieci kanalizacyjnej wzywająca otrzymuje od roku 1996, a ostatni dokument jaki otrzymała z firmy AQANET mówi, iż do roku 2024 nie przewiduje się rozpoczęcia procedury inwestycji w budowę sieci kanalizacyjnej na terenie miejscowości Mościenica.

Ze względu na treść wniosku zawierającego żądanie i to pilne, w terminie 30 dni, usunięcia zapisów sprzecznych z prawem, dotyczącego przedmiotowej uchwały podjętej w dacie przed zmianą wprowadzoną ustawą z dnia 7 kwietnia 2017 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania administracyjnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2017 r., poz. 935), wniosek ten należało potraktować jako wezwanie do usunięcia naruszenia prawa i rozpatrzyć go na podstawie art. 101 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym. Przepis ten stanowi, że „Każdy, którego interes prawny lub uprawnienie zostały naruszone daną uchwałą, podjętą przez organ w sprawie z zakresu administracji publicznej, może zaskarżyć uchwałę do sądu administracyjnego”, po bezskutecznym wezwaniu do usunięcia naruszenia prawa. Należy zauważyć, że przepisem art. 52 § 4 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jednolity Dz. U. z 2019 r. poz. 2325 ze zm.), w brzmieniu sprzed zmiany wprowadzonej ustawą z dnia 7 kwietnia 2017 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania administracyjnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2017 r., poz. 935) ustawodawca zastrzegł, że jeżeli ustawa nie przewiduje środków zaskarżenia w sprawie będącej przedmiotem skargi i nie stanowi inaczej, należy przed wniesieniem skargi do sądu na akt wnieść uprzednio wezwanie na piśmie właściwego organu do usunięcia

naruszenia prawa. Wezwanie takie było nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia w sytuacji, gdy ustawa nie przewiduje środków zaskarżenia. Przepis ten został jednak uchylony wskazaną ustawą o zmianie ustaw - Kodeks postępowania administracyjnego oraz niektórych innych ustaw, wobec czego strona skarżąca akt prawa miejscowego, została zwolniona z obowiązku uprzedniego wezwania gminy do usunięcia naruszenia prawa przed wniesieniem skargi do sądu. W przypadku jednakże uchwał podjętych przed 1 czerwca 2017 roku, a takim aktem prawa miejscowego jest uchwała będąca przedmiotem wniosku warunkiem dopuszczalności skargi wniesionej do sądu administracyjnego na uchwałę organu gminy podjętą przed 1 czerwca 2017 r. jest uprzednie bezskuteczne wezwanie właściwego organu do usunięcia naruszenia prawa spowodowanego jej postanowieniami.

Rozpatrując wezwanie na wstępie należy zauważyć, iż przedmiotowa uchwała Rady Miejskiej w Kórniku będąca przedmiotem wezwania, po przeprowadzonym badaniu w zakresie zgodności z prawem, przez organ nadzoru, tj. Wojewodę Wielkopolskiego dnia 6 czerwca 2010 r. została opublikowana w Dzienniku Urzędowym Województwa Wielkopolskiego Nr 156, poz. 2958 i weszła w życie po upływie 30 dni od daty ogłoszenia, tj. 7 lipca 2010 r.. Organ nadzoru nie zakwestionował wówczas przeprowadzonej procedury planistycznej, ani też samych zapisów uchwalonego planu. Odnosząc się do zarzutu podniesionego w wezwaniu opartego na naruszeniu przepisów ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, wyjaśnić należy iż, obowiązująca uchwała w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla miejscowości Mościenica podjęta została z zachowaniem zasad i procedur określonych w ustawie o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Podstawową zasadą procedury planistycznej jest zgodność miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego ze studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy. Reguła ta, jako kluczowa dla treści planu, została wyartykułowana przez ustawodawcę w przepisach: art. 9 ust. 4 u.p.z.p., który stanowi, że ustalenia studium są wiążące dla organów gminy przy sporządzaniu planów miejscowych; art. 15 ust. 1 u.p.z.p., w myśl którego wójt, burmistrz albo prezydent miasta sporządza projekt planu miejscowego, zawierający część tekstową i graficzną, zgodnie z zapisami studium oraz z przepisami odrębnymi, odnoszącymi się do obszaru objętego planem wraz z uzasadnieniem oraz zgodnie z treścią art. 20 ust. 1 u.p.z.p., stosownie do którego plan miejscowy uchwała rada gminy, po stwierdzeniu, że nie narusza on ustaleń studium. Zgodnie z zapisami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Kórnik, zatwierdzonym uchwałą Rady Miejskiej w Kórniku Nr LV/450/98 z 16 czerwca 1998 r. ze zm., w tym zmianą zatwierdzoną uchwałą Rady Miejskiej w Kórniku Nr XVII/156/2007 z dnia 29 października 2007 r. w sprawie zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Kórnik w miejscowości Mościenica, w studium zawarte zostały zapisy o konieczności poprawy stanu sanitarno-klimatycznego i jego dalszej ochronie, realizowanej poprzez zapisy: odprowadzanie ścieków do gminnej sieci kanalizacji sanitarnej, z przejściowym dopuszczeniem gromadzenia ścieków w szczelnych zbiornikach, z warunkiem ich likwidacji w chwili wybudowania kanalizacji sanitarnej, wprowadzenie zakazu stosowania indywidualnych oczyszczalni ścieków, maksymalne ograniczenie zrzutów zanieczyszczeń do gruntu i wód powierzchniowych.

Zgodnie z art. 15 ust. 2 pkt 10 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w planie miejscowym określa się obowiązkowo "zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej", przy uwzględnieniu m.in. zasad ochrony środowiska. Plan miejscowy dla miejscowości Mościenica określa ww. zasady dla poszczególnych systemów infrastruktury technicznej. W zakresie odprowadzenia ścieków system (zasady jego przebudowy, rozbudowy i

budowy) został określony ustaleniami § 47 uchwały. Podstawowym założeniem systemowym jest "system kanalizacji grawitacyjno-pompowej – doprowadzony poprzez kolektory zbiorcze do oczyszczalni ścieków". Ponadto, ujęto obowiązek podłączenia projektowanego zainwestowania kubaturowego do systemu kanalizacji sanitarnej (§ 12 ust. 2), zaś jego konsekwencją są pozostałe zapisy zawarte w tym paragrafie, w tym ust. 1 o dopuszczeniu lokalizacji szczelnych zbiorników bezodpływowych oraz zakaz odprowadzenia ścieków do wód i do ziemi, w tym zakaz budowy przydomowych oczyszczalni ścieków.

Ustalenia obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla miejscowości Mościenica nakazują uwzględnienie przepisów wynikających z położenia terenu w zasięgu Obszaru Chronionego Krajobrazu, utworzonego dla ochrony Zlewni Jezior Kórnicko-Zaniemyskich w Gminie Kórnik oraz w zasięgu Głównego Zbiornika Wód Podziemnych GZWP nr 144 – objętego reżimem wysokiej ochrony OWO wraz z obszarami zasilania (§ 36 uchwały). Ponadto, obszar wsi Mościenica w momencie podejmowania uchwały przyjmującej jako akt prawa miejscowego, znajdował się w obszarze aglomeracji Kórnik, zatwierdzonej Rozporządzeniem Nr 192/06 Wojewody Wielkopolskiego, na podstawie art. 43 ust. 2a ustawy z dnia Prawo wodne, obejmujący swoim zakresem miejscowości Kórnik, Biernatki, Błażejewo, Błażejewko, Bnin, Borówiec, Dziecmierowo, Kamionki, Koninko, Mościenica, Prusinowo, Skrzyńki, Szczytniki. Obowiązek wyznaczenia aglomeracji o równoważnej liczbie mieszkańców powyżej 2000, które winny być wyposażone w systemy kanalizacji zbiorczej dla ścieków komunalnych, na sejmik województwa nałożyła ustawa z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne w art. 43 ust. 2a.

Należy też zauważyć, że działka będąca własnością wzywającej, jak i duża część nieruchomości w miejscowości Mościenica, znajduje się w odległości mniejszej niż 1000 m od miejsca wyznaczonego do kąpielii nad jeziorem Skrzyńki Duże (Mościenica), co w odniesieniu do zapisów art. 75 ustawy z dnia z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne, zarówno w brzmieniu ustawy obowiązującej na dziś, jak i na dzień przyjęcia uchwały, było zabronione. W sezonie letnim 2010 - 2012 obszar nad Jeziorem Skrzyńki Duże był bowiem wykorzystywany na teren kąpieliska.

Podjęcie zatem powyższej uchwały w zakresie ograniczenia możliwości odprowadzenia nieczystości do ziemi, poprzez realizację przydomowych oczyszczalni ścieków, było zatem uzasadnione. Osoby, które powyższe kwestionują, w tym wzywająca, mogą wnieść skargę na uchwałę organu stanowiącego gminy (podjętą przed dniem 1 czerwca 2017 r.) do wojewódzkiego sądu administracyjnego.

Z tych względów zawarte we wniosku wezwanie do usunięcia zapisu uchwały jako wezwanie do usunięcia naruszenia prawa nie może zostać uwzględnione.

Przewodniczący Rady
Miasta i Gminy Kórnik
Adam Lewandowski

II SA/Po 790/23 - Wyrok WSA w Poznaniu

Data orzeczenia	2024-05-16	orzeczenie prawomocne
Data wpływu	2023-12-15	
Sąd	Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu	
Sędziowie	Edyta Podrazik Paweł Daniel Wiesława Batorowicz /przewodniczący sprawozdawca/	
Symbol z opisem	6150 Miejskowy plan zagospodarowania przestrzennego 6391 Skargi na uchwały rady gminy w przedmiocie ... (art. 100 i 101a ustawy o samorządzie gminnym)	
Skarżony organ	Inne	
Treść wyniku	Stwierdzono nieważność zaskarżonej uchwały	

SENTENCJA

[...] WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ Dnia 16 maja 2024 roku Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w składzie następującym: Przewodniczący: Sędzia WSA Wiesława Batorowicz (spr.) Sędziowie: Sędzia WSA Edyta Podrazik Asesor WSA Paweł Daniel Protokolant: st. sekr. sąd. Edyta Rurarz-Kwietniewska po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 16 maja 2024 roku sprawy ze skargi [redacted] na uchwałę Rady Miasta i Gminy Kórnik z dnia 28 kwietnia 2010 r., nr LIII/530/2010 w przedmiocie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego I. stwierdza nieważność § 12 ust. 1, 2 i 3 zaskarżonej uchwały; II. zasądza od Burmistrza Miasta i Gminy Kórnik na rzecz strony skarżącej kwotę 797 zł (słownie: siedmiuset dziewięćdziesięciu siedmiu złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania sądowego.

UZASADNIENIE

Przedmiotem niniejszej sprawy jest skarga [redacted] zwanej dalej "skarżącą") na uchwałę nr LIII/530/2010 Rady Miejskiej w Kórniku z dnia 28 kwietnia 2010 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla miejscowości Mościenica, gm. Kórnik (Dz. Urz. Woj. Wielk. z 2010 r. Nr 156, poz. 2958 z późn. zm., zwanej dalej "uchwałą nr LIII/530/2010") w zakresie w jakim zakazuje się budowy indywidualnych oczyszczalni ścieków – § 12 ust. 3 uchwały nr LIII/530/2010. Zaskarżona uchwała zapadła w oparciu o poniżej przedstawiony stan faktyczny i prawny.

Rada Miejska w Kórniku (zwana dalej "Radą") podjęła w dniu 23 lutego 2005 r. uchwałę nr XXXVIII/429/2005 w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla miejscowości Mościenica, gmina Kórnik. Na tej podstawie Burmistrz Miasta i Gminy Kórnik (zwany dalej "Burmistrzem") przystąpił do sporządzenia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego i przeprowadził stosowne postępowanie planistyczne. W efekcie tego, na sesji Rady w dniu 28 kwietnia 2010 r., podjęto uchwałę nr LIII/530/2010. Zgodnie z jej § 55, uchwała nr LIII/530/2010 weszła w życie po upływie 30 dni od dnia opublikowania jej w Dzienniku Urzędowym Województwa Wielkopolskiego, tj. w dniu 6 września 2010 r. Uchwała nr LIII/530/2010 została zmieniona w części uchwałą nr XXIX/350/2016 Rady Miasta i Gminy Kórnik z dnia 28 grudnia 2016 r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla miejscowości Mościenica w rejonie Osiedla Lipowego, obręb Skrzyńki, gmina Kórnik (Dz. Urz. Woj. Wielk. z 2017 r. poz. 411). Poza tą zmianą, uchwała nr LIII/530/2010 nigdy nie była przedmiotem postępowania nadzorczego ze strony Wojewody Wielkopolskiego, ani przedmiotem kontroli sądownoadministracyjnej.

Pismem z dnia 20 września 2023 r. skarżąca, reprezentowana przez pełnomocnika – [redacted] - wezwała Radę do usunięcia naruszenia prawa. Na skutek tego wezwania, uchwałą nr LIX/900/2023 Rada postanowiła o nieuwzględnieniu wezwania skarżącej.

Skarżąca, działając przez ww. pełnomocnika, wniosła skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu, kwestionując § 12 ust. 3 uchwały nr LIII/530/2010, który wprowadza zakaz budowy

indywidualnych oczyszczalni ścieków. Podniesiono zarzut naruszenia:

- 1) art. 5 ust. 1 pkt 2 w związku z art. 3 ust. 1 i 2 pkt 2b ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (t.j. Dz. U. z 2005 r. Nr 236, poz. 2008 z późn. zm., zwanej dalej "u.c.p.g.");
- 2) art. 94 Konstytucji RP w związku z art. 5 ust. 1 pkt 2 w związku z art. 3 ust. 1 i 2 pkt 2b u.c.p.g.;
- 3) art. 7 Konstytucji RP;
- 4) art. 21 ust. 1 Konstytucji RP;
- 5) § 26 ust. 1 i 3 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. z 2002 r. Nr 75, poz. 690 z późn. zm.);
- 6) art. 94 Konstytucji RP w związku z § 26 ust. 1 i 3 rozporządzenia;
- 7) art. 140 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 1964 r. Nr 16, poz. 93 z późn. zm.).

W oparciu o ww. zarzuty, skarżąca wniosła o stwierdzenie nieważności uchwały nr LIII/530/2010 w zakresie, w jakim w § 12 ust. 3 wprowadza się zakaz budowy indywidualnych oczyszczalni ścieków, a także skarżąca wniosła o zwrot kosztów postępowania sądowego.

W uzasadnieniu skargi podniesiono, że Rada negatywnie odniosła się do uchylenia uchwały nr LIII/530/2010. Podobno głównym powodem jest to, że Mościenica jest położona w zasięgu Obszaru Chronionego Krajobrazu utworzonego dla ochrony Zlewni Jezior Kórnicko-Zaniemyskich w gminie Kórnik oraz zasięgu Głównego Zbiornika Wód Podziemnych GZWP nr 144. Obowiązujące wówczas prawo wodne nakazywało, aby wskazać obszary aglomeracji, dla której należało wykonać sieć kanalizacji sanitarnej, a Mościenica wówczas należała do aglomeracji Kórnik. Nie wskazano potrzeby realizacji sieci kanalizacji sanitarnej dla Mościenicy. Poza tym, działka skarżącej jest położona mniej niż [...] km od jeziora Skrzyńki Duże.

Skarżąca dowiedziała się, że Wojewoda Wielkopolski, w oparciu o nowe przepisy prawa wodnego, nie ustanowił, w drodze rozporządzenia, obszaru ochronnego dla Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 144 Dolina Kopalna Wielkopolska. Burmistrz także nie wskazał podstawy prawnej dla powołania rzeczonyj strefy ochronnej.

W związku z tym, że skarżąca planuje budowę domu, nie może podłączyć swojej działki do sieci kanalizacyjnej, ponieważ takowa nie istnieje. Z drugiej strony, plan miejscowy zabrania budowy zbiorników bezodpływowych. Nie może być tak, aby realizując na działce inwestycję, nie dało się zapewnić tej działce.

Z przepisu § 26 ust. 3 rozporządzenia wynika prawo do zapewnienia realizacji zbiornika bezodpływowego na nieczystości ciekłe, jeżeli nie będzie przekroczenia 5 m³ na dobę. Gdyby odpadów było więcej, niezbędna jest opinia właściwego terenowego inspektora ochrony środowiska. Ten przepis koresponduje z art. 5 ust. 1 pkt 2 u.c.p.g. Akta prawa niższego rzędu nie może modyfikować przepisów, które w hierarchii konstytucyjnych źródeł prawa, mają wyższą pozycję.

Skarżąca nie zgodziła się z poglądem Rady, która stwierdziła, że wszelkie obszary ochrony, które ustanowiono wokół Mościenicy, nie przewidywały wprowadzenia ograniczeń w zakresie odprowadzania odpadów.

W odpowiedzi na skargę Rada, reprezentowana przez Burmistrza, w imieniu którego działa pełnomocnik –
– wniosła o jej oddalenie w całości. Rada podniosła, że posiada ona kompetencje nadane przez ustawodawcę do kształtowania polityki przestrzennej. Prawo własności jest oczywiście przedmiotem ochrony prawnej, ale nie jest prawem absolutnym, gdyż jest konfrontowane z innymi naczelnymi zasadami planowania

i zagospodarowania przestrzennego. Przy tym wszystkim Rada miała obowiązek kierować się zasadą zrównoważonego rozwoju.

Rada podniosła, że przepis § 12 ust. 3 uchwały nr LIII/530/2010 jest zgodny ze Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Miasta i Gminy Kórnik (zwanego dalej "Studium"). Obowiązkiem rady gminy jest zapewnienie zgodności planu miejscowego ze studium. To w niniejszej sprawie miało miejsce. Rada nie zgodziła się z tym, że doszło do ograniczenia ustawowego uprawnienia do realizacji systemu odprowadzania nieczystości płynnych.

Formy ochrony przyrody, jakie zostały ustanowione w okolicy dodatkowo motywują wprowadzenie zakazu budowy zbiorników bezodpływowych na nieczystości ciekłe.

Pismem z dnia 9 maja 2024 r. skarżąca uzupełniła swoją skargę. W pełni podtrzymała swoje zarzuty, a nadto powołała się na materiały naukowe oraz opracowania, które wskazują na brak zagrożenia instalacji przydomowej na środowisko jezior, jakie znajdują się w pobliżu.

Na rozprawę w dniu 16 maja 2024 r. stawiała się pełnomocnik skarżącej. Stanowisko zajęte w skardze, jak i w piśmie uzupełniającym skargę, zostało w pełni podtrzymane.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu zważył, co następuje:

Skarga zasługiwała na uwzględnienie.

Na wstępie należy zaznaczyć, że w niniejszej sprawie znalazły zastosowanie przepisy prawa procesowego obowiązujące do dnia 31 maja 2017 r. To zaś wynika z przepisu art. 17 ust. 2 ustawy z dnia 7 kwietnia 2017 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2017 r. poz. 935).

Zgodnie z art. 1 § 1 i 2 ustawy z dnia 25 lipca 2002 r. – Prawo o ustroju sądów administracyjnych (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 2492), sądy administracyjne sprawują kontrolę nad działalnością administracji publicznej, przyjmując jako kryterium kontroli zgodność z prawem. Rzeczona kontrola sądowa obejmuje między innymi zgodność z prawem aktów prawa miejscowego ustanowionych przez organy jednostek samorządu terytorialnego, co wynika z art. 3 § 2 pkt 5 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. z 2016 r. poz. 718 z późn. zm., zwanej dalej "p.p.s.a."). Zgodnie z art. 101 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2016 r. poz. 446 z późn. zm.), każdy, czyj interes prawny lub uprawnienie zostały naruszone uchwałą lub zarządzeniem, podjętymi przez organ gminy w sprawie z zakresu administracji publicznej, może zaskarżyć uchwałę lub zarządzenie do sądu administracyjnego. W myśl art. 134 § 1 p.p.s.a., w zakresie kontroli działalności administracji publicznej (tu: jednostki samorządu terytorialnego), Sąd nie jest związany zarzutami skargi, w związku z czym nie wyznaczają one kierunku analizy podejmowanej przez Sąd. Innymi słowy, Sąd jest zobowiązany do tego, aby sprawując kontrolę nad zaskarżoną uchwałą, wziąć pod uwagę również i te kwestie, które nie zostały wyartykułowane w skardze, ale mają wpływ na ocenę zgodności uchwały z prawem.

Przedmiotem skargi jest ocena zgodności z prawem uchwały nr LIII/530/2010, w której ustanowiono miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego dla wsi Mościenica w gminie Kórnik. W wyniku przeprowadzonej kontroli sądowej Sąd doszedł do przekonania, że § 12 ust. 1-3 zaskarżonej uchwały nie odpowiada prawu, chociaż skarżąca zakwestionowała wyłącznie § 12 ust. 3. Twierdzenie Sądu wynika z poniższej argumentacji.

Zanim Sąd przejdzie do omawiania istoty problematyki zaskarżonej uchwały oraz zarzutów skargi, należy w pierwszej kolejności zaznaczyć, że zaskarżona uchwała stanowi akt prawa miejscowego, który – jak już wskazano powyżej – wpisuje się w kognicję sądów administracyjnych (art. 3 § 2 pkt 5 p.p.s.a.). Wniosek ten jest wywodzony przede wszystkim z tego, że uchwała nr LIII/530/2010, która w swojej istocie ustanawia

miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, decyduje o przyszłym przeznaczeniu terenów objętych tym planem. Lokalny prawodawca władczo decyduje zatem czy, co i gdzie będzie mogło zostać zrealizowane w przyszłości na terenie objętym tym planem (M. Mączyński, Zasady ogólne planowania i zagospodarowania przestrzennego jako wyznacznik racjonalnej polityki przestrzennej [w:] Planowanie przestrzenne w miastach na prawach powiatu. Diagnoza problemu, pod. red. T. Mądrego i E. Topolnickiej, Poznań 2017, s. 139). Plan ten zawiera normy o charakterze generalnym i abstrakcyjnym, ponieważ odnosi się do każdorazowego inwestora, który będzie chciał w jakikolwiek sposób zagospodarować w przyszłości jakikolwiek teren objęty tym planem. Oznacza to, że miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego reguluje sytuację prawną na przyszłość nieograniczonej grupy adresatów oznaczoną według cechy relewantnej, jaką jest bycie inwestorem podejmującym zamierzenie inwestycyjno-budowlane, w nieograniczonym czasowo zbiorze stanów faktycznych pojawiających się w przyszłości. Potwierdzeniem dotychczasowego wywodu jest brzmienie art. 14 ust. 8 u.p.z.p., zgodnie z którym: "Plan miejscowy jest aktem prawa miejscowego". Wartym przypomnienia jedynie jest fakt, że akt prawa miejscowego stanowi element źródeł prawa powszechnie obowiązującego w Rzeczypospolitej Polskiej, co wynika z art. 87 ust. 1 i 2 Konstytucji RP. Pozycja aktu prawa miejscowego w konstytucyjnej hierarchii źródeł prawa będzie miała kluczowe znaczenie w niniejszej sprawie, co będzie jeszcze przedmiotem dalszych rozważań Sądu w składzie orzekającym.

Drugą kwestią, jaka również musi zostać wyartykułowana jest to, że mając na względzie powołany już art. 134 § 1 p.p.s.a., Sąd jest zobowiązany do dokonania kontroli całokształtu sprawy. Obowiązek ten jest dodatkowo wzmocniony brzmieniem art. 28 ust. 1 u.p.z.p., który musi zostać uwzględniony przez Sąd z urzędu. Powołany przepis stanowi: "Istotne naruszenie zasad sporządzania studium lub planu miejscowego, istotne naruszenie trybu ich sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub części". Zacytowany przepis wymaga zatem, aby dla prawidłowej oceny zgodności z prawem zaskarżonego planu miejscowego dokonano weryfikacji zasad i trybu jego sporządzania, a także właściwości rady gminy. Po przeanalizowaniu akt planistycznych nadesłanych ze skargą oraz odpowiedzią na skargę, Sąd stwierdza, że cała procedura uchwalenia planu miejscowego została prawidłowo przeprowadzona.

Przechodząc do właściwych rozważań, należy przypomnieć, że w § 12 ust. 3 uchwały nr LIII/530/2010, lokalny prawodawca ustanowił zakaz odprowadzania ścieków do wód i do ziemi, a w tym zakaz budowy indywidualnych oczyszczalni ścieków. Powołany przepis ma charakter podustawowy, ponieważ został zawarty w akcie normatywnym o najniższej randze w konstytucyjnym katalogu źródeł prawa powszechnie obowiązującego. Należy zauważyć, że pierwszeństwo w przypadku kolizji z przepisem o wyższej randze (np. z ustawą albo z rozporządzeniem), zastosowanie będzie musiał znaleźć ten przepis, który ma wyższą pozycję (lex superior derogat legi inferiori). Jest to bowiem reguła kolizyjna, która rozstrzyga wyłącznie to, który przepis ma zostać zastosowany w sytuacji kolizji dwóch wykluczających się przepisów. W niniejszej sprawie Sąd ma jednak kompetencję dalej idącą do tego, aby ocenić to, czy akt stanowienia prawa (podustawowego) miał miejsce zgodnie z przepisami prawa o wyższej randze. W tym celu wypada przywołać art. 5 ust. 1 pkt 2 u.c.p.g., który stanowi: "Właściciele nieruchomości zapewniają utrzymanie czystości i porządku przez przyłączenie nieruchomości do istniejącej sieci kanalizacyjnej lub, w przypadku gdy budowa sieci kanalizacyjnej jest technicznie lub ekonomicznie nieuzasadniona, wyposażenie nieruchomości w zbiornik bezodpływowy nieczystości ciekłych lub w przydomową oczyszczalnię ścieków bytowych, spełniające wymagania określone w przepisach odrębnych; przyłączenie nieruchomości do sieci kanalizacyjnej nie jest obowiązkowe, jeżeli nieruchomość jest wyposażona w przydomową oczyszczalnię ścieków spełniającą wymagania określone w przepisach odrębnych". Zacytowany przepis ustawowy wprowadza następującą sytuację prawną: nakaz przyłączenia się do sieci kanalizacyjnej, jeżeli jest ona wybudowana, a jeżeli takiej sieci nie ma, właściciel nieruchomości ma prawny obowiązek (wyznaczony normą prawną rangi ustawowej) zbudowania zbiornika bezodpływowego na nieczystości ciekłe albo przydomowej oczyszczalni ścieków, która będzie spełniała wymagania określone w odrębnych przepisach. Jest to alternatywa w przypadku braku sieci

kanalizacyjnej – zbiornik albo oczyszczalnia. Co więcej, podłączenie się do tejże sieci nie jest jednak obowiązkowe, jeżeli właściciel posiada już oczyszczalnię przydomową (zob. szerzej D. Danecka, W Radecki, Utrzymanie czystości i porządku w gminach. Komentarz, LEX/el. 2023).

We wsi Mościenica, a właściwie w ulicy, przy której znajduje się działka skarżącej, nie ma wybudowanej sieci kanalizacyjnej, co nie jest w żaden sposób kwestionowane. Oznacza to, że skarżąca ma prawny obowiązek, w myśl art. 5 ust. 1 pkt 2 u.c.p.g., zbudować przydomową oczyszczalnię ścieków, która będzie spełniała wymagania określone w odrębnych przepisach albo wykonać zbiornik bezodpływowy na nieczystości ciekłe. Jest to prawny obowiązek, przy czym skarżąca ma prawo zdecydowania, czy wykona zbiornik, czy zbuduje oczyszczalnię ścieków. Przepis § 12 ust. 3 uchwały nr LIII/530/2010 wprowadza jednak zakaz budowy takiej oczyszczalni. Nie sposób uznać, aby taki przepis prawa był zgodny z przepisami, które mają wyższą rangę w konstytucyjnej hierarchii źródeł prawa. To zaś oznacza, że przepis aktu normatywnego podustawowego nie może wyłączyć nakazu prawnego określonego w akcie normatywnym, jakim jest ustawa. Taki sposób stanowienia prawa podustawowego jest niedopuszczalny niezależnie od tego, jaka motywacja przyświecała Radzie. Sąd nie może zaakceptować argumentacji, że aksjologicznym podbudowaniem dla zakwestionowanego przepisu była potrzeba ochrony jeziora przylegającego do wsi Mościenica. Przepis art. 7 Konstytucji RP stanowi o zasadzie praworządności, który nakazuje każdemu organowi władzy publicznej (a więc i Radzie) działanie na podstawie i w granicach prawa. To oznacza również zakaz modyfikowania aktem normatywnym o niższej randze materii już uregulowanej w ustawie (por. wyrok WSA w Kielcach z dnia 26 października 2022 r., sygn. akt II SA/Ke 501/22, dostępny w Centralnej Bazie Orzeczeń Sądów Administracyjnych [zwanej dalej "CBOSA"] na stronie: <https://orzeczenia.nsa.gov.pl>). "Stosując dynamiczną, funkcjonalną wykładnię postanowień miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego należy dojść do wniosku, że inwestor, który posiada konieczne środki i warunki terenowe, ma prawo zgłosić budowę przydomowej oczyszczalni ścieków." (wyrok NSA z dnia 13 stycznia 2017 r., sygn. akt II OSK 1092/15, dostępny w CBOSA). Przenosząc zacytowany pogląd Naczelnego Sądu Administracyjnego na grunt niniejszej sprawy, należy skonstatować, że tylko w warunkach określonych w art. 5 ust. 1 pkt 2 u.c.p.g. można realizować przydomową oczyszczalnię ścieków. Żaden inny przepis rangi podustawowej nie może tego modyfikować. Władztwo planistyczne nie może, nawet mimo zgodności ze Studium, które przecież nie jest aktem prawa miejscowego (art. 9 ust. 5 u.p.z.p.), uzasadniać wprowadzenia wyłączeń w zakresie zagospodarowania przestrzennego, które byłoby sprzeczne z aktami prawa wyższej rangi (por. wyrok NSA z dnia 1 czerwca 2012 r., sygn. akt II OSK 684/12, dostępny w CBOSA).

Sąd w składzie orzekającym przystał na żądanie stwierdzenia nieważności § 12 ust. 3 uchwały nr LIII/530/2010, ponieważ Rada ustanowiła kolejny zakaz, który modyfikuje przepisy prawa wodnego. O tym, czy ścieki można wprowadzać do wód albo do ziemi, decyduje organ administracji publicznej właściwy do wydania pozwolenia wodnoprawnego. Wynika to chociażby z regulacji art. 31 ust. 1, art. 31 ust. 4 pkt 4, art. 37 pkt 2, art. 41 ust. 4-6 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1121 z późn. zm.). Ponownie, niedopuszczalne jest to, aby Rada ustanowiła powszechny zakaz odprowadzania ścieków do wód i do ziemi, ponieważ tylko na podstawie przepisów prawa wodnego można zdecydować o takiej możliwości. Czyni to organ właściwy do wydania pozwolenia wodnoprawnego, a nie Rada. Z tego względu, zarzuty podniesione w skardze są oczywiście uzasadnione.

Kierując się powołanym już przepisem art. 134 § 1 p.p.s.a., Sąd uznał, że prawu nie odpowiadają także ust. 1 i 2 wskazane w § 12 zaskarżonej uchwały. Przepis § 12 ust. 2 uchwały nr LIII/530/2010 tak samo stoi w sprzeczności z art. 5 ust. 1 pkt 2 u.c.p.g., jak to miało miejsce w przypadku § 12 ust. 3 uchwały nr LIII/530/2010. Prawodawca lokalny nałożył obowiązek podłączenia nieruchomości do sieci kanalizacji sanitarnej, kiedy ta zostanie zbudowana. Przepis art. 5 ust. 1 pkt 2 u.c.p.g. wyłącza z kolei taki obowiązek, jeżeli właściciel nieruchomości posiada zbudowaną przydomową oczyszczalnię ścieków. Dokładnie z tych samych względów, a więc sprzeczność z przepisem aktu normatywnego wyższej rangi, przepis § 12 ust. 2 uchwały nr LIII/530/2010 nie może się ostać. Norma prawna aktu podustawowego nie może pozostawać w

sprzeczności z normą prawną rangi ustawowej. Hierarchiczność źródeł prawa daje podstawę do eliminowania takich sprzeczności. "Plan miejscowy nie może zawierać zapisów o wykluczeniu pewnych rozwiązań, które dopuszcza u.c.p.g. Nie jest przy tym istotne, czy wprost tego zakazuje, czy dopuszcza niektóre tylko rozwiązania w sytuacji, kiedy u.c.p.g. dopuszcza także inne rozwiązania." (wyrok WSA w Opolu z dnia 15 listopada 2023 r., sygn. akt I SA/Op 201/23, zob. także wyrok WSA w Kielcach z dnia 14 marca 2023 r., sygn. akt II SA/Ke 656/22, dostępne w CBOSA).

Sąd w składzie orzekającym również uznał za uzasadnione stwierdzenie nieważności przepisu § 12 ust. 1 uchwały nr LIII/530/2010. Przepis ten wprowadza prawo do czasowego korzystania z bezodpływowych zbiorników na nieczystości ciekłe do czasu pobudowania sieci kanalizacji sanitarnej. Sąd zakwestionował sposób zredagowania tego przepisu, w myśl którego "dopuszcza się" korzystanie ze wspomnianych zbiorników. Przepis art. 5 ust. 1 pkt 2 u.c.p.g. wyraźnie wskazuje na alternatywne rozwiązanie – zbiornik albo przydomowa oczyszczalnia ścieków. Użycie słów "dopuszcza się" wskazuje na ewentualność rozwiązania, która to stoi w sprzeczności z powołanym przepisem ustawowym. Dopuszczać oznacza "przystawać na coś, nie przeszkadzać czemuś; pozwalać" (E. Sobol, Popularny słownik języka polskiego PWN, Warszawa 2003, s. 150). Nie można zaakceptować takiego rozwiązania, ponieważ to wprowadza albo może wprowadzić ograniczenie, dla którego nie może być miejsca wobec treści art. 5 ust. 1 pkt 2 u.c.p.g. Na każdym etapie zagospodarowania nieruchomości objętej planem miejscowym właściciel musi mieć zagwarantowane prawo do zdecydowania, czy skorzysta ze zbiornika, czy jednak z oczyszczalni. Realizacja zbiornika w myśl § 12 ust. 1 uchwały nr LIII/530/2010 nie może być ewentualnością tylko pozostaje alternatywnym rozwiązaniem w przypadku braku pobudowania sieci kanalizacyjnej. Przepis aktu prawa miejscowego nie może ograniczać tego prawa, które wynika z przepisu ustawowego.

Mając powyższe na uwadze, Sąd doszedł do przekonania o zasadności zarzutów podniesionych w skardze. Kierując się wspomnianym już art. 134 § 1 p.p.s.a., Sąd znalazł także inne przesłanki, które pozwoliły jemu na wykroczenie poza zarzuty i wnioski skargi, nie wykraczając z kolei poza granice sprawy sądowoadministracyjnej. W związku z tym Sąd, na podstawie art. 147 § 1 p.p.s.a., stwierdził nieważność przepisu § 12 ust. 1-3 uchwały nr LIII/530/2010 (pkt I sentencji wyroku).

O kosztach postępowania sądowego orzeczono, na podstawie art. 200 oraz art. 205 § 2 p.p.s.a. w związku z § 2 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 535) oraz § 14 ust. 1 pkt 1 lit. c rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 1935). Sąd zasądził dla niego zwrot kosztów w wysokości 797 zł, na co złożyło się: 300 zł – wpis stały od skargi, 480 zł – opłata dla radcy prawnego reprezentującego skarżącą przez sądem administracyjnym I instancji oraz 17 zł – opłata od pełnomocnictwa (pkt II sentencji wyroku).